

Colecția Alexa Gavril Bâle

135.

Io de când m-am apucat
Pe nime n-am sărutat
Și așa mi-o venit amu
Să sărut paharnicu.

De la Marta Stejeran, 58
ani, Pribilești, 2015

La sfârșitul nunții se strigă

136.

Mulțumim cui ne-o chemat
Că bine ne-o uspătat
Dintr-o cloșcă cu doi pui
Ne-o făcut pă toți sătui,
Pita ca buretele
Poți lipt'i păretele.

De la Marta Stejeran, 58
ani, Pribilești, 2015

137.

Mâncările v-o fost bune
Numa nu le-ați știut pune
La răstăuță furcuță,
La piroște linguriță.

De la Marta Stejeran, 58
ani, Pribilești, 2015

Povestiri cu Fata Pădurii și Omu Noptii

Io personal nu am văzut-o pe Fata Pădurii, m-am ferit să umblu noaptea pă unde umblă ea. Este o vale, o vâlce, ce trece pă din sus dă Cionte, pe acolo se zâce, pă valea aceea, că ar umbla Fata Pădurii. Pă bărbatu-mio, pă Alesa, fie iertat, l-o purtat într-o noapte tătă noaptea pă valea aceea, nu știu de unde venea, noaptea, și când o trecut valea n-o mai știut unde-i, n-o mai cunoscut locul și o umblat pân cimitirul de pe Sătunesc. O umblat pă imaș și nu mai știu pă unde, cât că până-n ziuă l-o lăsat pă gunoi, pî vârful gunoiului de la grajd de la noi, după șură, acolo s-o trezit, până-n ziuă când o clopotit de cinci dimineață. Când s-o băgat în casă, tăt sfârtecat și zgâriet, lipit cu mol, era rupt de obosit. Și nu o fost băută nimica de cu seară, să fi zis că l-o purtat horinca.

Și mămuca o pățat, venea de la o vară de aici, una de-a Tiții, seara, și la vâlcea s-o pierdut, la vâlceaua de din sus de Cionte. O umblat tătă noaptea, până pă dimineața, pă Moceri, cătă Unguraș și cine știe pă unde, nici cătră casă n-o putut trage până o clopotit de cinci, la biserică, de cinci dimineață. Io m-am ferit să trec seara pă acolo, când veneam noaptea către casă ocoleam pă departe, pă din sus de capătu' vâlcelei¹.

N-am văzut pă Fata Pădurii și nu m-o purtat. Poate pântru că m-am rugat mult, că am avut tare multe necazuri, multe o trecut păstă mine. Am fost tare batjocorită de bărbat. O umblat cu una de aici, din sat, o băut apoi s-o dus în Spania unde, ce-o făcut, o păpat și o băut, nici la petrecanie la soacra, la mama lui n-o vinit. O trebuit să-i ținem telefonul deschis, să audă de acolo, din Spania, cum o petrecem pe mama lui, că n-o avut bani de vinit acasă. Mai pă la urmă o stat într-o colibă și subt on pod. M-am îmbolnăvit de cancer, amu-s zece ani, la burtă am avut, am fost operată și doctorii nici o șansă nu mi-o dat de scăpare. Da io tare mult m-am rugat și iată-mă-s, că amu îs bine, pot lucra bugăt, am vacă, porc și caut, îngrijesc și de bărbat care o vinit aproape paralizat din Spania. Nu poate vorbi, nu poate ridica nimic cu mâmurile și abia umblă. El, care o zâs că vine și mă omoară, a ajuns să-l grijesc eu, care am fost mai pă moarte.

Am trecut prin multe dar l-am avut pă Iisus în inimă și El m-o ajutat. Mulți zic că de ce am grijă de bărbat, dacă m-o batjocorit, io ce să fac dacă am jurat cu el.

¹ Performer Ileana Cionte, 62 ani, Șișești, 7 octombrie 2015

Mai demult, încă n-o fost marsă în Spania, era încă aici, ba cânta și-n strană, la biserică. Într-o seară, când o venit acasă de oareunde, poate de la mândră, că umbla cu una de aici din sat, ce o fost femeie de serviciu la școală, când să deie pă drumuțu care vine de la noi, o luat-o în ceie lătore și, tătă noaptea o umblat pă imaș prin stini. Pân caturi. Merè până la o vale, ce iesă la Șișești, iară vinè cătră casă, când ajunje la drumul de la noi, iară ceva îl înturna în ceie lature și iară cătră vale. Tot așè și tot așă, până dimineața la cinci, când o clopotit la biserică. O ajuns acasă tăt sfârtecat, gândeai că l-o mușcat o haită de câini, zdăriet pă mâini și pă obraz și fără clop. O zis că nu avé putere să vie pă drumu cătră casă, ceva îl trăje către vale, când ajunge la vale îl trăje înapoi către casă. O fi călcat în urmă ră, cum să zăce din bătrâni.

Poate o fo așè, poate o fo bat în seara aceea, nu știu ce să zic de băut, că acasă, dimineața când o ajuns n-o fo beat deloc, o fost treaz, trezuc, ca lumina, numa că o fost tăt rupt și zdăriet. Asta o fost cu bărbatu-meu, io n-am pățat, ba că mai mult am umblat noaptea, poate că tăt timpul l-am avut pă Iisus în gând și în inimă².

Io ți-oi și spune două întâmplări, una cu Fata Pădurii, ce o pățit-o Mironu lu Ceașcai și una cu Omu Noptii, care mi s-o întâmplat mie. Miron, când umbla la fata lu Mihaiu Blojanului, pă care o luat-o de nevastă, într-o noapte, după douășpe, când o mărș cătră casă, când o ajuns în dreptu lu Ioanu Boldului, o sâmtât pă cineva în spatele lui, cum vinè după el, da pași pă drum nu auzea. S-o uitat păstă umăr și o văzut o femeie înaltă, înaltă, încă pă cât el dă înaltă, îmbrăcată în alb, cu păru dășpletit. Haina femeii ajunje până-n pământ, picioarele nu i se vedeau de sub ea. S-o spăriet și o grăbit pasu, femeia s-o păzât și iè, tăt în spatele lui. O mărș și mai tare, femeia o mărș și iè mai tare, tăt așă, o trecut pân centru, pă lângă bufet. Femeia în alb, tăt după el, tăt în spatele lui. S-o temut să fugă, că i-a pune piedică. Când o trecut pă lângă bufet, o luat-o la fugă, femeia după el, în fugă, până în dreptu lu Teșic. Acoale femeia a dispărut dintr-o dată, ca și cum nu ar fi fost.

Tot în fugă o mărș până acasă. Pă ceie sară s-o temut să meargă acasă de la Blăjanu și-o luat o lanternă cu el, da femeia n-o mai apărut și nici nu o mai văzut-o vreodată, ba că o umblat multă vreme la fată, până s-o însurat cu iè.

Și amu pățania mè, într-o sară, târziu, vine al meu acasă de la horincia lu Onuțu lu Vilă, obosit tare, după o zi și o noapte de stat, că era brener. Poate o și băut vreo două păhare de horincă. Când s-o pus în pat, în casă o tăt adormit. Io m-am culcat în celălalt pat, după ce mi-am gătat lucru'. Cum eram supărată pă bărbat că o vinit bat acasă și cum eram obosită, nu mi-am zis rugăciunile și am adormit mintenaș. Cam pă la miezu' noptii simțasc o greutate pă mine, la grumaz și la umăr, că dormeam pă o lătore, și că mă strânge oarecine, rău tare de grumaz și de umăr, cum m-ar strânge un om tare, cu palmele mari. M-am trezit, nu mă puteam mișca și am vrut să-l strig pe bărbat, din celălalt pat, da n-am avut glas, am căscat gura, da nu am putut striga. Am zis în gând: "Doamne, Dumnezeule, nu mă lăsa!" și am vrut să fac

² Performer Anuca Abrihan, 68 ani, Negreia, 2.0ct. 2015

138.

Socăciță hai încoace
Ce-ai făcut nouă ne place
Ne-ai făcut mâncări
domnești
Nu știu de pe unde ești
De pe râtu cu florile
Dintr-un sat cu mirile;
De pe râtu cu iarba,
Dintr-un sat cu mireasa.

De la Marta Stejeran, 58
ani, Pribilești, 2015

139.

Socăcița de la oale
Și-a făcut jeburi la poale
Și-a furat carnea din oale
O dus-o-n fundu grădinii
Și-o mâncat-o cu vecinii.

De la Marta Stejeran, 58
ani, Pribilești, 2015

140.

Tu mireasă tu, tu, tu,
De-a fi soacră-ta cam ré
Du-te la vale cu ié
Și pe scaun o așază
Și cu maiu o pisează
Și pă scaun o tomnește
Cu maiu o tropotește.

De la Marta Stejeran, 58
ani, Pribilești, 2015

La mireasă

141.

Mult mă uit pe-aici pă sus
Ochi ca la mireasă nu-s
Așa mândri, frumușei,
Jocă lacrimile-n ei.
Lasă joace c-or tăce
Că și-a noști or face-așe.

De la Marta Stejeran, 58
ani, Pribilești, 2015

cruce, da nu-mi puteam mișca mâna, eram ca paralizată, fără putere. Strânsoarea creștè, io mă tăt rugam în gând, nu vedeam nimic și când o fost odată, simțăsc că greutatea coboară de pă mine și că strânsoarea slăbește. Aud pași pân casă către ușa, ușa am auzit-o deschizându-se și apoi liniște, și eu m-am putut mișca. Nu l-am mai trezit pă bărbat, m-am sculat și m-am pus în genunchi lângă pat și mi-am zis rugăciunile. Mi-am adus aminte cum îmi spunea mămuca, când eram mici, că în casa în care sara nu se zic rugăciunile vine Omu' Noptii, care-i dracu', și noi, în sara aceea nu ne-am fost zisă niciunul rugăciunile, io dă supărare și de oboseală, bărbatu' de oboseală și de beat. Mai zicè mămuca, Dumnezeu s-o ierte, că sara, întotdeauna îi bine a încuiè ușa la casă, cu cheie pă dinlăuntru, că dacă nu o încui, vine Omu Noptii și să bagă-n casă. De atunci, n-o fost sară în care să nu ne zicem rugăciunile și să nu încui ușa, de două ori sucesc cheia-n zar. Așa am pățit io cu Omu Noptii și asta o fost povestea lui Miron cu Fata Pădurii. ()

142.

Tu mireasă tu, tu, tu,
Griji tu de mirile tău
Nu-i da blidu nespălat
Și lingura de sub pat
Că ț-a da cu ele-n cap.

De la Marta Stejeran, 58
ani, Pribilești, 2015

143.

Soacră mică, soacră mică,
Rămâi fără nimică
Ceielaltă soacră mare
Și fecior și noră are.

De la Marta Stejeran, 58
ani, Pribilești, 2015